

1889-08-28

Afsender

Laura Jacobsen

Modtager

Carl Jacobsen

Type:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

København

Modtagersted:

København

Arkivplacering:

FA 2-023-00021, kasse F 7

Dokumentindhold

Laura Jacobsen minder Carl om, hvor meget han egentlig skylder sin far. Hun slutter brevet med at glæde sig til, at de dagen efter skal mødes for at fejre Lauras 70 års fødselsdag

Transskription

Kjære Carl

Mit største og første Ønske til Gud har altid været for Dig. Du kan ved hans Hjelp opfylde det. Det vil give Dig den bedste Glæde og en god Samvittighed. Det er at Du maae faae det samme store Syn paa Din Fader som jeg har, at han har været haard imod Dig saa jeg med Smerte, men jeg saae ogsaa, at Gud havde kaldt ham til at foretage noget stort, med hans ualmindelige Evner, og saa saae jeg hvilken Kamp han havde fordi han skulde saare Dig det troer Du ikke, saa jeg maatte sørge for Eder begge. Han stolede paa Dit Fædrelandssind, at den Nytte Laboratoriet vilde gjøre Landet vilde blive en Hæder og Ære for Eder begge, Du offrede jo Dit dertil, og

Du bifaldt det, og saa handlede han. Du maae huske alle Menneskenes Gerninger have Brøst, han saae det ikke altid i sin store Iver. Spørg Dig selv om Du i Din store Iver ikke er ligesaa kortsynet. Ja spørg Dig selv. Det er et forkert Syn naar Du ikke seer, at den Formue Du faaer ved mig, men Din Fader som Du har at takke derfor. Han kaldte mig altid sparsommelig, og han vidste hvor lidt jeg brugte, men at jeg vilde dele med Dig. Jeg er vis paa, at den Tanke glæder ham, hvis han kan see den. Det lyder ikke godt naar Du siger "jeg vil ikke eie disse Penge som jeg faaer i Arv i min Forretning". Disse Penge bruges jo dog til at opfylde de Maal Du har sat Dig, og som jo er meget prisve[æ]rdig. Havde der Intet været efter Fader havde Du dog maattet ind-

skrænke Dine Maal.

Han unner [under] Dig saa godt, lad os være glade ved at kunne gjøre noget Godt med hvad han har efterla[d]t, og lad os gjøre det i Gudsnavn, og ikke for vor egen Ære, thi det bringer let Skuffelse. Og lad os saa samles imorgen med Glæde og Tak.

Din hengivne

Moder

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Laura Jacobsen
28 august 1889

Kjære Carl!

Mit største og første ønske til Gud
har altid været for Dig; Du kan
ved hans Hjælp opfylde det. Det vil
give Dig den bedste Glæde og en god
Samvittighed. Det er at Du maae faae
det samme store Syn paa Din Faders
som jeg har, at han har været haard
imod Dig saa jeg med Smerte, men
jeg faae og saa, at Gud havde kaldt ham
til at foretage noget stort, med hans
ualmindelige Evner, og saa faae jeg
hvilken Kamp han havde fordi han
skulde faare Dig, ^{det tror} ~~du~~ ^{ikke} maatte forge
for fæder Bøge. Had stoled paa
Dit Fodrelandsfind, at den Nytte
Laboratoriet vilde gjøre Landet
vilde blive en Høder og Ore for
Edet begge. Du offrede jo Dit dertil, og

Du bifaldt det, og saa handlede han.
Du maac huyke alle Mennyskenes
Gjerninger have Brøst, han faae
det ikke ^{altid} sin store Jær. Spørg Dig
selvom Du i Din store Jær ikke er
lige saa kortsynet. Spørg Dig Selv.
Det er et forkert Syn naar Du ikke
seer at den Formue Du faaer ved mig
ikke er mig, men Din Fader som Du
haar at takke derfor. Han kaldte mig
altid sparsommelig og han vidste hvor
litt jeg brugte, uden at jeg vilde dele
med Dig. Jeg er vis paa, at den Tan-
ke glødet ham, hvis han kunde se den.
Det lyder ikke godt naar Du siger, jeg
vil ikke eie disse Penge som jeg faaer
i Trov i min Forretning. Disse Penge
bruges jo dog til at opfylde de Maal Du
har sat Dig, og som jo er meget pris-
verdige. Harde det indtjet været efter
Fader havde Du dog maattet ind-

Skonke Dine Maad.
Man kunne Dig faa godt, lad os vore
glade ved at kunne gjøre noget godt
med hvad han har efterladt, og lad os
gjøre det i Guds navn, og ikke for vor
egen Credit, thi det bringer let Skuffelse.
Og lad os faa samles imorgen med Glo
de og Tak.

Din hengivne
kone.

Laura Jacobsen

28 August 1889